

Təəssüf ki, 30 ildən bəri davam edən erməni qəddarlığı və iddiaları, ədalətsiz müharibənin nəticələri qarşısında ötən müddətdə olduğu kimi, bu gün də bir çox dünya ölkələri, beynəlxalq təşkilatlar, hətta birbaşa bu problemin həlli ilə bağlı məsul olan ATƏT-in Minsk qrupu həmsədrleri səslərini çıxarmır, təcavüzkara "dur!" demirlər. Bu illər ərzində onlar yalnız bölgəyə turist kimi səfərlər edib mənasız söz yiğimindən ibarət bəyanatlar verməklə öz vəzifələrini bitmiş hesab edirlər.

Bir aydan artıqdır ki, erməni təxribati qarşısında Azərbaycanın eks hücumları böyük uğurla davam edir, zəfərlə ireli addımlayıraq. Bu nailiyətlərdən təşvişə düşən Ermənistən siyasi və hərbi rəhbərliyi münaqışə bölgəsində ordu-muza cavab vermək əvəzinə, cəbhə bölgəsindən çox uzaqlarda olan,

Sentyabrın 27-dən həyata keçirilən təxribatlar, döyüş bölgələrinəndən uzaqda yerləşən şəhər və qəsəbələrimizdəki dinc əhaliyə qarşı törədilən hərbi cinayətlər nəticəsində 11 uşaq qətə yetirilib, 36-sı isə müxtəlif dərəcəli bədən xəsarətləri alıb. Erməni terrorçularının dinc sakinlərə hücumu davam etdiyikcə, bu rəqəmlər də artır.

sabah digər ölkələrə qarşı da törədilə bilər. BMT-nin uşaq hüquqları ilə bağlı Konvensiyasının 38-ci maddəsi 15 yaşına qədər uşaqların müharibəyə cəlb olunmasını, onlardan istifadə edilməsini, həyatına tehlükə yaranmasını cinayet hesab edir. Ən azı, buna əsaslanaraq, səslərini çıxarmalı, mövqelərini bildirməlidirlər. Dünya bu qədər terrora, uşaq ölümlərinə,

Təəssüf ki, azərbaycanlı uşaqların qətlində dünya hələ də susur

İkili standartlar bu məsələdə də özünü göstərir

tamamilə dinc əhalinin yaşadığı, ölkənin əhəmiyyətli, strateji və qədim şəhərləri olan Gəncəni, Bərdəni, Mingeçeviri, Tərteri, Ağcabədini daha öncədən isə Tovuzu, hətta Naxçıvanın Ordubad şəhərini

vurmağa başladılar. Onların içində, xüsusən də son günlər Gəncəyə ard-arda atılan ballistik raketlər və Bərdədə bazar mərkəzinə atılan kasetli bombalar nəticəsində çoxlu sayıda insan həyatını itirdi və yaralandı.

Təəssüf ki, ölen və yaralananların arasında körpələr, hər iki valideynini və valideynlərindən birini itirən uşaqlarımız da var. Bu uşaqların hamisinin taleyi qırılıb, bundan sonrakı ömrü böyük bir psixoloji travma ilə keçəcək. Onların uşaqlıqları beişiyindəcə boğulub. Məsum balalar yatdıqları yerde, evlərində dinc şəraitdə qətə yetirilib. Dünyaya demokratiya dərsi keçən, barmaq silkələməyi bacaran Avropa təsisatları, beynəlxalq qurumlar bu gün ermənilərin yanındadırlar, ermənipərəst mövqə ortaya qoyurlar. Birbaşa uşaq hüquqları ilə məşğul olan UNİCEF uzun illərdən və son bir aydan sonra ilk dəfə bəyanat yayıb. Lakin yenə də heç bir təsir gücünə malik olmayan gözdən pərdə asmaq namənə dişsiz bir bəyanat.

Bəyanatda qeyd edilən uşaqlar kimdir, hansı ölkəyə aiddir, heç ad və soyadları, yaşları, hadisənin harada baş verməsi belə qeyd olunmur. Nədir bu ikili mövqeyin, haqsızın yanında olmayışın səbəbi?

Bu gün beynəlxalq təşkilatların göz yumduğu terror sərhəd tanımı və

qətlialmlara səssiz qala bilməz. Anlamalıdlar ki, bu gün Azərbaycanın, İslamın, türkün gücündən qorxuya düşərək hücum edən Ermənistən və onların havadarları istənilən ölkəni nişan ala bilərlər. Çünkü terrorun sərhədi yoxdur, məhdudiyyət kimlik tanımır. O zaman bu güllələr, ballistik rakətlər digər ölkələrə yönəldilə bilər. Bütün dünya, xüsusən də özlərini insan hüquqlarının carçası hesab edən ölkələr Azərbaycanın haqlı mübarizəsinin yanında dayanaraq öz səsini qaldırmalı, təcavüzkara "dur!" deməyi bacarmalıdır. "Dur!" deyərkən bunu ölkəmizə də şamil edirlər, ancaq Azərbaycan heç kimin torpağına hücum etməyib, öz torpağında savaşır, öz vətəndaşlarını qoruyur və haqlı bir Vətən müharibəsi aparır.

**Jalə ƏLİYEVA,
Milli Məclisin Ailə, qadın, uşaq
məsələləri komitəsi sədrinin
müavini, professor**